

Mededelingen van de Nederlandsche Boschbouw Vereeniging

LEDEN

Bedankt voor het lidmaatschap hebben de heren Ir W. van Laer te Bergen N.H. en Ir H. A. J. Jonker te Lunteren, terwijl de vorige maand is overleden Dr A. A. C. Sprangers te Utrecht.

Als nieuwe leden traden toe: Ir P. C. M. Fluyt, Ieplaan 63 te Den Haag en J. J. Ph. Beernink, Spoorstraat 1 te Nijkerk.

Ir P. H. M. Tromp, Secretaris.

ADRESWIJZIGINGEN

Ir J. Luitjes verhuisde van Apeldoorn naar Schaarsbergen, Delenseweg 10. — Ir A. G. Gerritsen van Arnhem naar Wageningen, Diedenweg 103 en Ir C. P. van Goor te Wageningen van Diedenweg 1 naar Diedenweg 113.

Personalia

IN MEMORIAM A. A. C. SPRANGERS

Na een ziekte van enkele weken, die zich aanvankelijk niet ernstig liet aanzien, is op Vrijdag 4 December 1953 overleden ons medelid Dr A. A. C. Sprangers. Met hem is een zeer vitaal bosbouwer van ons heengegaan. Als jong houtvester is hij in 1909 in dienst getreden bij het Staatsbosbeheer. Zijn eerste standplaatsen waren Venlo en Nijmegen en het was in deze periode, dat hij veel werk heeft verricht voor het op gang brengen van de bebossing met renteloos voorschot in Noord-Brabant en Limburg.

Dat hij daar zulk goed werk heeft kunnen doen is voor een deel toe te schrijven aan zijn Brabants vlotte en gemoedelijke wijze van optreden. Ook thans blijkt nog steeds, hoe geliefd hij was bij allen die hij daar in zijn werk ontmoette. Ook heeft zijn praktische, nuchtere kijk op de bosbouw en zijn afkeer van ambtenarij daar een belangrijk aandeel aan gehad, daar deze eigenschappen eveneens geheel pasten bij het weinig formele en toen nog minder ontwikkelde Zuiden van ons land.

In de dertiger jaren vond Sprangers een nieuwe werkkring als houtvester in algemene dienst, op het hoofdkantoor van het Staatsbosbeheer te Utrecht, waar hij uitstekend werk heeft gedaan ten behoeve van de Nederlandse bos- (later bodem-) statistiek, en waar hij de afdeling Bosinrichting heeft georganiseerd. Ook hier toonde hij zich een prettige chef. Vooral de jongeren, die onder zijn leiding mochten werken, hebben nimmer vergeefs een beroep gedaan op zijn grote kennis van zaken en vaderlijke raadgevingen.

Sprangers was een kundig schrijver. Talloze artikelen zijn in de loop der jaren van zijn hand verschenen in tijdschriften en couranten, terwijl zijn proefschrift „De economische betekenis van het bos in Nederland” ook thans, 20 jaar na zijn verschijnen, nog een voortdurend geraadpleegd werk is. Zijn levenslust en vitaliteit deden hem na zijn pensionnering in 1948 geen rust zoken. Zijn journalistieke talenten kwamen in vrijwel